

til 998; det var en Tilvæxt af 40 pCt. Antallet af Fogedforretninger og Udpantninger var i 1865 613; i 1878 var det steget til 1039, Tilvægten var altsaa 70 pCt. Dette er de væsentligste af de Forretninger, som paa hvile Byfogeden og By-skriveren, men ogsaa i andre Retninger vil det være indlysende for de Herrer, hvilket betydeligt Omfang dette Embede for Tiden har naaet. Seg maa i saa Henseende tillade mig endnu at fremhæve en Side af denne Embedsmænds Virksomhed, nemlig den ganske vist mindre lystelige, men meget vigtige Side, Spørgsmaalet om Arrestanternes Antal. I 1865 var de Anholdtes Antal 205; i 1879 var det steget til 561, det var en Tilvæxt af 175 pCt. Samtidig var Arrestdagens Antal steget fra 2946 til 5059, en Tilvæxt altsaa af 70 pCt. Det forekommer mig, at dette turde være tilstrækkeligt til at gjøre det indlysende for de Herrer, at det som for Odense Embedes Bedkommende i 1865 kunde kaldes en passende Lønning, et passende Bederslag for det Arbejde, der er at gjøre, umulig kan være det i 1880. For en anden Byes Bedkommende fremtræder Forholdet, forekommer det mig, endnu grellere, nemlig for Aarhus Byfoged- og By-skriverembedet i Aarhus er ordnet ved Loven af 28de Mai 1870. Da blende disse to Embeder forenede og ligesom ved det forrige Embede, jeg omtalte, blev det fastsat, at Embedet skulde være i anden Lønningsklasse. I 1870 havde Aarhus By 15,000 Indbyggere, og i 1880, altsaa 10 Aar efter, er Indbyggertallet steget til 24,632, det er altsaa i 10 Aar en Tilvæxt af 63 pCt. De civile Retssagers Antal var i 1867 52, og 10 Aar efter, i 1876, — jeg har ikke Data fra andet end dette Aaar — var det steget til 180, det var en Tilvæxt af 250 pCt. Antallet af Kriminal- og Politiretsfager var i 1867 213, og det var i 1876 steget til 856, en Forøgelse af 300 pCt. Thinglæsningsfagerne vare i 1867 640, og i 1876 vare de 1,097, det var en Tilvæxt af 70 pCt. Notarialforretningerne vare i 1867 149 og i 1876 260, det var en Tilvæxt af 75 pCt. Seg bemærker, at jeg har øst disse Data af Motiverne til et Lovforslag, som bestjæftede os i Samlingen 1877—78. De Herrer ville erindre, at den høitagtede Justitsminister dengang sølte sig opfordret til udenfor Ordren at komme til Rigsdagen og forlange forhøjet Kontorholdsgodtgjørelse for dette Embede, og de Motiver, som ligge til Grund for dette Lovforslag, indeholde alle disse Momenter, jeg her tillader mig at tilbagefalde i det høie Things Grunding. Det høie Thing erkjendte da, at Forholdene i Aarhus havde udviklet sig paa en saa overordentlig hurtig og ekstraordinær Maade, at man fræged den almindelige Grund-sætning, som ellers gjælder for Revisionen af Kontorholdslovene, og stred til en ekstraordinær Forhøielse af Kontorholdsgodtgjørelsen, idet man forøgede den Kontorholdsgodtgjørelse, der i den

tidligere Lov var fastsat til 3,030 Kr., til 4,500 Kr. Det høie Thing har altsaa ved denne Afgjørelse, forekommer det mig, allerede erkjendt, at de Forhold, som vare tilstede i 1870, da dette Embedes Lønning blev reguleret, langt fra i dette Dieblit kunne være afgjørende. Det forekommer mig, at det høie Thing, naar det vil overveie de faktiskste Momenter, jeg har tilladt mig at fremdrage, maa komme til den Erkjendelse, at det med Hensyn til de to Embeder, hvorom der her er Spørgsmaal, er billigt og retfærdigt, at de to paagjældende Embedsmænd i Bifælgeligheden faae en Løn, der nogenlunde kan siges at svare til det betydelige og ansvarfulde Arbejde, der paa hviler dem. Seg er enig med den sidste ærede Tale i, at det i denne Henseende virkelig ikke kan komme i Betragtning, om det er yngre Mænd, der ere komne i disse Embeder, eller det er ældre Følk, der have siddet i dem i flere Aar, idet det er Arbejdet ved Embedet, der skal lønnes, og ikke de enkelte Personer. Det er min fulde Overbevisning, at dersom Forholdene i de paagjældende Byer henholdsvis i 1866 og 1870 havde staaet paa det samme Standpunkt, som de nu staa, kunde der neppe fra Rigsdagens og Regeringens Side have været mindste Tvivl om, at man strax vilde have sat Embedet op i første Klasse. Det er, som allerede fremhævet, en daarlig Trøst for de paagjældende Mænd, at der andetsteds findes Embeder, som ere lønede høiere, end maatte det Arbejde, der præstæres, kræver; det kunne de ikke finde noget Soulagement ved. Det kan f. Ex. ikke nytte stort, om det maatte være rigtigt, hvad den høitærede Ordfører anførte, at Embeder som Ribe Byfoged og Herredsfoged burde sammenlægges, og ligesaa lidt kan det nytte de paagjældende Embedsmænd, at der findes et aldeles tilsvarende Embede, nemlig Byfogedembedet i Helsingør — en By med et Indvaanerantal af 8,700 — som staaer i første Klasse. Seg veed meget vel, at dette Embede er forbundet med særlige Vanskeligheder paa Grund af den stærke Konflikt, der er mellem Sjælland og Sverrig over Helsingør; men det forekommer mig, at det snarere maatte gjøre det noget surere for de to Embedsmænd, for hvilke jeg har søt Ordet, at nytes med en Gage af anden Klasse, naar de se, at de ikke engang skulle være stillede lige i Henseende til Lønning med deres Kollega i Helsingør, der er Dominer i en By, som kun har 8,700 Indvaanere, medens de ere Dominere i Byer med et Indvaanerantal af mindst 22,000. Seg tillader mig derfor at haabe, at det ærede Thing ikke vil være ganske ufølsom for de Grunde, jeg har tilladt mig at anføre, og jeg vil derfor bede de Herrer om at Hensyn til de Billighedskrav, som de paagjældende Embedsmænd efter min Mening absolut have, at stemme imod de af det ærede Flertal under Nr. 7 og 8 stillede Endringsforslag.